

РЕШЕНИЕ

№ 2966

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1302** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно- процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост (ЗОБС).

Образувано е по жалба на В. Ц. П. от гр.С., срещу ЗАПОВЕД № РД-09-10/ 19.01.2011г. на К. на район „В.” – СО. С процесната Заповед, на основание чл.65 ЗОБС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖ) е НАРЕДЕНО да се из земе от жалбоподателката П. общинско жилище, намиращо се в гр.С., Ж. „О.”, поради това, че го държи на отпаднало правно основание.

Жалбоподателката моли съда да отмени оспорваната Заповед на К. на район „В.” без да излага конкретни доводи за нейната недействителност. Не прави искане за присъждане на разноски по водене на делото.

Ответникът – кметът на район „В.” – СО, редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото. В писмено Становище от 15.02.2011г., приложено към административната преписка, оспорва жалбата и твърди, че същата е неоснователна.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото и съдът приема за установено обстоятелството, че със Заповед № ЖН-04-В-027/ 19.01.1987г. (л.38) на Столичен народен съвет (ЧНС) – Л,

жалбоподателката и членовете на нейното семейство са настанени в общинско жилище, намиращо се в Ж. „О.”, бл.2.. На основание цитираната Заповед е възникнало и наемното правоотношение между СО, район „В.” и В. П..

По делото е представен Акт за общинска собственост (АОС) № 89/ 28.01.1997г., видно от който процесният апартамент е актуван като частна общинска собственост на основание чл.2, ал.1, т.6 ЗОБС.

Със Заповед № РД-09-363/ 13.10.2009г., издадена на основание чл.46, ал.1, т.1 и ал.2 ЗОБС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 НРУУРОЖ, кметът на район „В.” ОТМЕНЯ настанителна Заповед № ЖН-04-В-027/ 19.01.1987г. и ПРЕКРАТЯВА възникналото от нея наемно правоотношение с жалбоподателката П. и членовете на нейното семейство. Със същата Заповед на жалбоподателката е наредено да освободи общинското жилище, в 14 дневен срок от получаването ѝ. Тази Заповед е оспорена по съдебен ред във връзка с което е образувано административно дело № 7973 по описа за 2009г. на Административен съд С., Второ отделение, 31 състав. С влязло в сила на 23.11.2010г. съдебно Решение е отхвърлена като неоснователна жалбата на В. Ц. П. срещу Заповед № РД-09-363/ 13.10.2009г. с която е прекратено наемното правоотношение за процесния апартамент.

На 13.01.2011г. длъжностни лица на районната администрация извършват проверка и установяват, че към посочената дата жалбоподателката не е освободила общинското жилище. Въз основа на тези констатации на 19.01.2011г. кметът на район „В.” издава оспорваната Заповед за принудително изземване на имота.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл.65, ал.4 ЗОБС. Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-09-10/ 19.01.2011г. е постановена от компетентен административен орган – кметът на район „В.”, на чиято територия се намира общинското жилище, съгласно разпоредбите на чл.65, ал.2 ЗОБС във вр. с чл.46, ал.1, т.3 Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.34, ал.1 НРУУРОЖ. Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Видно от приетите писмени доказателства Заповедта е постановена въз основа на Констативен акт № 2/ 13.01.2011г., съставен от длъжностни лица на районната администрация, в предписаната в ал.2 на чл.34 НРУУРОЖ форма и съдържание.

Оспорваната Заповед е издадена при наличие на материалноправните предпоставки на чл.65, ал.1 ЗОБС, а именно:

1. Имотът да е общинска собственост: Това обстоятелство не е спорно по делото и е установено с приетия АОС 89/ 28.01.1997г..

2. Имотът да се държи без основание: По делото е приета предходна Заповед № РД-09-363/ 13.10.2009г. на К. на район „В.” с която едностранно е прекратено наемното правоотношение с жалбоподателката за процесното общинско жилище. Заповедта е влязла в сила след като подадената срещу нея жалба е отхвърлена с влязло в сила Решение на Административен съд С.-град, Второ отделение, 31 състав, постановено по адм. дело № 7973/ 2009г.

При така установените факти съдът приема, че към момента на постановяване на оспорвания в настоящото производство административен акт – 19.01.2011г., са били налице материалноправните предпоставки, предвидени в чл.65, ал.1, предл.1 ЗОБС.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. Ц. П. от гр.С., *срещу* ЗАПОВЕД № РД-09-10/ 19.01.2011г. на К. на район „В.” - СО, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ
Б П.